

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Marek Sychowicz

SSA Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. R.

przeciwko M. F. i Z. C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2005 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 stycznia 2005 r.,
sygn. akt I ACa (...), I WCK (...)

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17.01.2005 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powoda na postanowienie tego Sądu odrzucające zażalenie powoda na odmowę ustanowienia adwokata z urzędu oraz zażalenie na postanowienie odrzucające zażalenie, którego przedmiotem było orzeczenie o odrzuceniu kasacji.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 17.01.2005 r. powód zarzucił obrazę art. 113 § 1 k.p.c. i art. 117 k.p.c. przez ich niezastosowanie oraz nieważność postępowania poprzez pozbawienie powoda możliwości obrony swoich praw i wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedmiotem postępowania zażaleniowego było wyłącznie postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17.01.2005 r. Wydanie tego orzeczenia, które zapadło na posiedzeniu niejawnym i dotyczyło odrzucenia złożonego środka zaskarżenia w postaci

zażalenia powoda nie daje podstaw do stwierdzenia, iż powód w toczącym się postępowaniu został pozbawiony możliwości obrony swoich praw i zarzut naruszenia art. 379 pkt 5 k.p.c. był nieuzasadniony.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Apelacyjny wyraził trafny pogląd, iż w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym obowiązuje tzw. przymus adwokacki i zażalenia wnoszone osobiście przez powoda, jako niedopuszczalne podlegały odrzuceniu na podstawie art. 393¹⁹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i 373 k.p.c.

Trafne było także stanowisko Sądu Apelacyjnego, że na postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające zażalenie na postanowienie, którym oddalono wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie adwokata z urzędu, jako nie mające charakteru orzeczenia kończącego postępowanie, w świetle art. 393¹⁸ § 2 k.p.c. nie służy zażalenie.

Brak było zatem podstaw do kwestionowania zasadności zaskarżonego postanowienia.

Z uwagi na powołane w zażaleniu naruszenie art. 113 § 1 k.p.c. i art. 117 k.p.c. można przypuszczać, że intencją skarżącego było poddanie kontroli instancyjnej zasadności odmowy udzielenia powodowi zwolnienia od kosztów sądowych i ustanowienia adwokata z urzędu. Skarżący nie powołał jednak ani treści art. 380 k.p.c., ani też postanowienia, którym oddalono wnioski powoda oparte o treść art. 113 § 1 i 117 k.p.c. Nie było nim zaś zaskarżone zażaleniem postanowienie z dnia 17.01.2005 r. Zarzut naruszenia art. 113 § 1 i 117 k.p.c. nie mógł być zatem podstawą do uwzględnienia rozpoznawanego przez Sąd Najwyższy zażalenia.

Wymaga też podkreślenia, że postanowienie oddalające wniosek powoda o ustanowienie adwokata z urzędu zostało wydane w dniu 17.11.2004 r. Postanowieniem z dnia 17.II.2004 r. zostało również odrzucone zażalenie powoda na postanowienie z dnia 14.03.2001 r., którym odrzucono jego kasację. Powód zaś składając kolejne zażalenia z dnia 20.12.2004 r. i 4.01.2005 r., które były również dwukrotnie odrzucane przez Sąd II instancji, ostatnio zaskarżonym obecnie postanowieniem, nie ponawiał wniosku o ustanowienie adwokata z urzędu i powyższa kwestia nie było już dwukrotnie przedmiotem orzekania przez Sąd Apelacyjny.

Z przyczyn wyżej wskazanych zażalenie było pozbawione uzasadnionych podstaw i podlegało oddaleniu w oparciu o treść art. 394¹ § 3 i 398¹⁴ k.p.c.